

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Idvmaevs.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

L. f) Hæc res plane ex Deo orta est, neque nos omnino possumus repugnare tibi. B. Ita habet. Proinde habe tibi Rebeccam tuo arbitrato, eamque ducito nupturam hero tuo, sicut visum est Jovæ. D. Gratiam habeo DEO primum, qui ita voluerit: deinde vobis, qui non repugnaveritis. Tu vero Rebecca, & vos, non recusabitis hæc quantulacunque dona, quæ attuli jussu mei domini.

SENTENTIA.

Deus dirigit pios in viam, eorumque actiones secundat.

IDVMAEVVS. Genes. 25.

ARGVMENTVM.

Esavus vendit Jacobo fratri prærogativam ætatis.

Esavus, Jacobus.

Imperti mihi de rufo isto: nam redeo rure examinatus lassitudine. J. Vende mihi in præsentia prærogativam tuæ ætatis. E. En ego jam jamque emorior: quo mihi istam prærogativam? J. Ergo confirma mihi jam nunc venditionem jurejurando. E. Confirmo, quid vis? juro, addico: Nihili facio jus istud ætatis præ edulio.

SENTENTIA.

Brevissima voluptas hominem privat perpetuis bonis. Idem usu veniet impiis, qui amore carnalium voluptatum prodigunt bona cælestia.

VENA-

f) Ex felici negotiorum progressu sæpe animadvertere licet adesse Deum.

B

VENATOR. Genes. 27.

ARGVMENTVM.

Jacobus arte materna prævertit a patre felicitatem Esavi. Esavus serius veniens, frustra lachrymatur.

Rebecca, Jacobus, Isaacus, Esavus.

Pater tuus misit venatum fratrem tuum Esavum, me audiente, ut afferat ferinam, ex qua confectum pulpamentum ipse edat, eique bene precetur a Jova, antequam moriatur. Nunc audi, fili mi, quid velim a te fieri. Adi pecus, & inde afferto mihi duos hædos opimos, ex quibus conficiam patri tuo edulium, quali maxime delectatur: quod offeres ei, ut tibi bene precetur, priusquam excedat vita. *J.* Sed frater villosus est; ego depilis. Quod si forte pater me attretaverit, putavit se mihi esse ludibrio. Itaque mihi male, non bene precabitur. *R.* a) Istam imprecationem ego præstabo, nate? tu modo gere mihi morem. *I.* Si ita jubes, certum est obsequi. *Eo.* *R.* Mihi magnopere curandum est, ut agam hanc rem callide & prudenter, ne meus maritus deprehendat fallaciam. Nam ut amat rusticum illum Esavum, nunquam eum postponet Jacobo, nisi fraude b) inductus: Ego vero

a) Obediendum est sapientiæ, quamvis periculosa præcipere videatur.

b) Quando sancti fraudem faciunt, & habant de ea mandatum Dei, tum est quidem fraus in conspectu hominum, sed est sancta, justa & religiosa fraus Luth. in h. l.